

SF

eridas

DAN ABNETT

INKVIZITORIUS: ATEIVIŲ KRYŽIUS

407

PASAULINĖS FANTASTIKOS AUKSO FONDAS

Knjgute.lt

Dan Abnett

INKVIZITORIUS: ATEIVIŲ KRYŽIUS

Mokslinės fantastikos romanas

Po daugelio tūkstančių metų žmonija kolonizavo visatą ir įkūrė galingą imperiją.

Tačiau senosios kosmoso galybės, žinomos bendru Chaoso vardu, po truputį pradeda atsikariauti prarastą teritoriją.

Bet baisiausia, Chaoso išperos ima skverbtis į žmogaus sąmonę. Kovoti su šia klaikia nelaime pašaukta Imperatoriškoji Inkvizicija, o Gregoras Eizenhornas yra vienas protingiausių ir nuožmiausių Inkvizicijos pareigūnų...

Iš anglų kalbos vertė EGLĖ ŠIMKUTĖ

Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"

407 tomas. Serija įkurta 1990m.

Dan Abnett - XENOS

New York, Games Workshop, 2001

Copyright © by Games Workshop Ltd. 2001

Cover art copyright © Clint Langley, 2002

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2007

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2011

PRIEŠISTORĖ

Keturiasdešimt pirmas tūkstantmetis skaičiuoja laiką. Jau šimtą amžių Imperatorius nekrusteldamas sėdi Auksiniame Žemės soste. Jis valdo žmoniją dievų valia. Šeiminkauja milijonuose pasaulių, nes jį remia nesuskaičiuojamos armijos. Valdovas, iškilęs iš Tamsiųjų technologijos amžių. Imperijos globėjas, kuriam kasdien aukojami tūkstančiai sielų, tikintis, kad jis gyvens amžinai.

Nemirtingumas nenutraukia kovos. Skaitlingi Imperatoriaus laivynai skrodžia demonų miazmomis užkrėtą vorpą, vienintelį kelią tarp begaliniai nutolusių žvaigždžių, kuriame takus nutiesė Astronomikonas psioninis Imperatoriaus valios manifestas. Kovotojų pulkai neša jo sprendimą pasauliams. Didingiausiai Imperatoriaus kariai Žvaigždžių brolija, kosmoso desantininkai bioinžinierių sukurti superkariai. Jų ginklo broliai Imperijos Gvardija bei protu neaprepiama planetinių gynybos pajėgų armija, nenuilstanti Inkvizicija ir Mechanikų brolijos technožyniai. Nepaisant visos stiprybės, jų vos pakanka atremti ateivių, eretikų, mutantų ar dar ko nors blogesnio spau-

dimą.

Būti to amžiaus žmogumi, vadinasi būti dulkele tarp milijardų. Vadinasi toleruoti patį žiauriausią režimą. Mes jums papasakosim. Pamiškite technologijas ir mokslą. Tiek daugiau pamiršta. Amžiams. Pamiškite progresą, tarpusavio supratimą, nes niūrioje ateities tamsoje vien karas. Nėra taikos žvaigždžių pasaulyje. Tik skerdynės, tik besiliejęs kraujas. Tik persisotinę kvatojasi dievai.

*Apmąstymai gimdo ereziją.
Erezija gimdo atpildą.*

PROLOGAS

ŠVENČIAUSIOJO TEROS
DIEVO-IMPERATORIAUS ĮSAKYMU
SLAPTA INKVIZICIJOS DOSJĖ
NAUDOTI TIK SU
AUKŠČIAUSIO LYGIO LEIDIM AIS
BYLA: 112:67B:AA6Xad

- > Prašom įvesti asmeninį slaptažodį.
- > *****
- > *****
- > Identifikuojama...
- > Dėkoju, inkvizitoriau. Galite tęsti.

ŽODINIS VIDEOĮRAŠO IŠŠIFRAVIMAS
VIETA: MAGINORAS
DATA: 239.M41
GAUTA IŠ TARNYBINIO ĮRAŠYMO MODULIO
IŠŠIFRAVO ELEDIKSAS, ERETIKŲ KRYŽIAUS

ORDINO MOKSLINIS DARBUOTOJAS IŠ ŠVEN-
TOSIOS INKVIZICIJOS LIBRARIUMO, ESANČIO
FIBE SEKUNDUS. 240.M41 METAI.

[Dokumento baltas triukšmas išnyksta].
Tamsa. Tolumoje iš skausmo dejuoja žmogus.
Šviesos blyksnis [tikėtina, lazerio salvė]. Tapsi
bėgančios kojos.

[rašymo modulis juda, ieško, virpa. Kažkokios
akmeninės sienos, filmuojamos iš arti. Dar
vienas blyksnis, skaistesnis, arčiau. Skausmo
klyksmas [šaltinis nežinomas]. Nepaprastai
skaistus blyksnis [vaizdas dingsta].

[Vaizdas neįžiūrimas 2 minutes 38 sekundes;
išlieka šioks toks foninis triukšmas.]

Žmogus [(I)] ilga mantija kažką šaukia, bėg-
damas prie įrašymo modulio [kalba neatsta-
toma]. Aplinka: tamsios akmeninės sienos
[Tunelis? Laidojimo rūsys?]. Identifikuoti (I)
nepavyksta [matoma tik veido dalis]. Įrašymo
modulis juda paskui (I), parodydamas, kaip (I)
išsitraukia iš po mantija esančio dėklo ant klu-
bo energetinį kūjį. Kai (I) suspaudžia rankeną,
rodoma padidinta jo ranka. Inkvizitoriaus žie-
das stambiu planu. (I) pasisuka [veidą slepia
šešėlis]. (I) pradeda kalbėti.

(I) BALSAS: *Vidun! Vidun, vardan visų šventųjų! Įeikite ir [žodžius užgožia triukšmas]... šlykščią pabaisą mirčiai!*

Dar keli šviesos blyksniai, dabar jau tiksliai galima pasakyti, kad tai artimos lazerio salvės. Tarnybinio modulio filtrai nepajėgia susidoroti su tokia skaisčia šviesa [kadrai apšviesti].

[Vaizdo nėra 0 minučių 14 sekundžių; po to jis pamažu grįžta].

Judama pro aukštą akmeninį įėjimą į kažkokią įspūdingo dydžio patalpą. Aplink - grubiai apdorotas pilkas akmuo. Įrašymo modulis rodo panoramą. Lavonais užversta durų anga ir statūs laiptai, vedantys žemyn. Kūnai labai sužaloti, sudarkyti. Akmenys užlieti krauju.

[(I)?] BALSAS: *Kur tu? Kur tu? Pasirodyk!*

Įrašymo modulis juda vidun. Iš kairės jį aplenkia du išplaukę žmonių siluetai. Sustabdytas videoįrašas leidžia nustatyti, kad vienas iš jų [subjektas (II)] yra stambus apie 40 metų vyriškis, apsivilkęs Imperatoriškosios Gvardijos šarvais [skiriamųjų ir atpažinimo ženklų nėra]. Jo veidą margina daugybė randų [senų]. Ginkluotas sunkiuoju staberiu su šaudmenų juostomis. Kitas siluetas [subjektas (III)] - liek-

na maždaug 25 metų moteris, kurios kūnas išdažytas mėlynai ir gausiai išstatuiruotas. Ji vilki prigludusį šarvinį kostiumą, būdingą Morituros Mirties Kulto nariams, apsiginklavusi jėgos durklu [ašmenys apie 45 centimetrų ilgio].

Neryškūs (II) ir (III) kontūrai pranyksta už matomumo ribos. Įrašymo modulis pasisuka, iš šono rodydamas (II) ir (III), kurie ryžtingai kaunasi su priešų keletu pakopų žemiau. Jiems priešinasi: šešetas žmonių su kiberbioniniais implantais, du mutantai, trys koviniai servitoriai [detalus konstrukcijos aprašymas yra pridedamoje fail-ataskaitoje]. (II) šaudo sunkiuoju staberiu [trukdžiai garso takelyje].

Du žmogiškos kilmės priešai suvarpyti kulkomis [likę dūmai temdo vaizdą]. (III) nukerta mutantui galvą, atšoka atgal [toliau galima tik transkripciškai spėti, nes modulis pernelyg lėtas, kad suspėtų sekti jos veiksmus] ir perduria dar vieną žmogų. Vaizdo šaltinis leidžiasi žemiau [vaizdas dreba].

BALSAS UŽ KADRO: *Maniša! Kairiau! Kai...*

Įrašymo modulis spėja užgriebti dalį vaizdo, kaip subjektą (III) pakerta energetinės salvės. (III) tampo konvulsijos, ji sprogsta. Modulio lizės aptaškytos krauju, vaizdas miglotas [objektyvą nuvalo]. (II) staugia braudamasis pir-

myn, šaudydamos sunkiuoju staberiu. Staiga pasipila kryžminė lazerio ugnis [lazerio blyksniai apakina modulio optiką].

[Vairūs triukšmo šaltiniai, neaiškūs balsai, šūksniai].

[Vaizdas grįžta].

(I) tiesiog priešais įrašymo modulį puola į erdvią patalpą, apšviestą žalių cheminių lempų [veidas šviesoje išbūna 0,3 sekundės]. Subjektą (I) užtikrintai galima identifikuoti kaip inkvizitorių Hetrį Liugenbro.

LIUGENBRO: *Kviksai! Kviksai! Visa ką, čia esantį, aš atiduodu kardui ir apvalančiai liepsnai! Išeik, šlykštyne! Išeik, niekše!*

BALSAS [neatpažintas]: *Aš čia, Liugenbro. Kharnagaras laukia.*

Liugenbro (I) dingsta iš kadro. Vaizdo šaltinis apsisuka, rodydamas panoramą. Paveikslas virpa. Ant patalpos grindų išdrabstyti kūnų gabalai [sutapdinimas leidžia vieną iš devynių lavonų atpažinti kaip (II)]. Galingi sprogimai šalimais. Vaizdas svyruoja, modulis parvirsta ant šono.

[Vaizdo nėra 1 minutę ir 7 sekundes. Stiprus foninis triukšmas].

[Vaizdas grįžta].

Kairėje dalinai matomas besikaunantis Liugenbro (I). Likutinis švytėjimas, sukeltas energetinio kūjo smūgių, kadre išsilaiko keletą sekundžių.

[Vaizdas neryškus].

[rašymo modulis pasisuka, susikoncentruodamas ties Liugenbro. Inkvizitorius kovoja su neatpažintu priešu. Judesiai per daug greiti, kad modulis aiškiai juos užfiksuotų. Vaizdas plaukia. Iš kairės artinasi žmonių figūros [neatpažinti, tikėtina, priešo kareiviai]. Žmonių galvos sproginėja. Kūnai krenta.

[Apšviesti kadrai. Modulis atsijungė. Pauzės trukmė nenustatyta].

[Grįžta nekokybiškas vaizdas]. Žemė ir sienos dreba. Perfokusavimas, viskas išplaukė. [rašymo modulis vėl aptinka Liugenbro ir jo priešininką [viską dengia dūmų kamuoliai]. Mūšis, kaip ir anksčiau, per daug greitas, kad vaizdas būtų ryškus. Didelis foninis triukšmas. Liepsnojantis brūkšnys [tikėtina - liepsnosvaidis] perskrodžia Liugenbro. [Vaizdas svyruoja, dalinai dingsta]. Liugenbro sudega [kadrai apšviesti].

[Pauzė. Trukmė nenustatyta].

[Vaizdas grįžta].

Veidas, stambiu planu, žiūrintis į kamerą. Atpažinimas neįmanomas. Subjektas (IV) - patrauklus vyras nepriekaištingais veido bruožais. Jis šypsosi. Jo akys tuščios.

(IV) BALSAS: *Sveikas, mažyli. Aš Kerubaelis. Šviesos blyksnis.*

Klyksmas [tikėtina, tai - modulio operatorius].

[Vaizdas dingsta. Įrašo pabaiga].

PIRMAS SKYRIUS

Šaltas priėmimas

Mirtis miego saugyklose

Šiokie tokie pamąstymai apie puritoniškumą

Kaip tvirtino žvaigždinis Imperijos kalendorius, ieškodamas recidyvisto Murdino Eiklono, į Bambą aš atvykau 240.M41 metų Sąstingio sezonu. Sąstingis trunka vienuolika iš dvidešimt devynių mėnesių, kurie sudaro Bambos mėnulio metus. Šiuo laikotarpiu gyvybės požymius rodo tik saugotojai, apsitaisę šiltais rūbais bei apsiginklavę šviesos alebardomis, kurie patruliuoja hibernacinių kriptų apylinkes.

Šiuose šaltuose mauzoliejuose, suręstuose iš tamsaus bazalto bei keramito, miega Bambos aukštuomenė, sapnuodama apie Atšilimą - sezoną tarp Sąstingio ir Gyvybės.

Pats oras buvo ledinis. Šerkšnu inkrustuotos kriptos ir žemė, padengta storu ledo luobu, praradusi visus savitus bruožus. Virš galvos, begalinėje naktyje, mirksėjo žvaigždės. Viena iš jų buvo Bambos saulė, šiuo metu tokia toli ma. Tik prasidėjus Atšilimui planeta grįš į šiltą savo žvaigždės glėbį. Tada jos saulė virs liepsnojančiu kamuoliu. O dabar tai - tik spindinti dulkelė.

Kai mano kovinis kateris nusileido Mauzoliejų slėnyje, aš užsitempiau prigludusį šildomą kombinezoną ir apsimūturiačiau apsiaustu, saugančiu nuo šio pasibjaurėtino oro. Bet nepaisant to, mirtinas šaltis vis vien įsisiurbė į mane. Akys apsiašarojo, ir ašaros ant blakstienų bei skruostų čia pat ėmė virsti ledo karoliukais. Prisiminiau trumpą ataskaitą apie vietines oro sąlygas, kurią paruošė mano archyvaras, ir tuoj pat nuleidau nuo šalčio saugantį šalmo antveidį. Tačiau vis vien suvirpėjau, kai po plastikine kauke ėmė cirkuliuoti šiltas oras.

Saugotojai, kuriuos apie mano atvykimą informavo astropatai, laukė prie nusileidimo

aikštelės. Jie pagarbiai nulenkė savo šviesos alebaldas, ir šioje šaltoje naktyje buvo matyti, kaip garuoja jų apsiaustai. Linktelėjau jiems, vyresniajam parodydamas įgaliojimus patvirtinantį ženklą. Mūsų laukė ledmobilis - rūdžių spalva nudažyta dvidešimtmetrinė strėlė, besisupanti ant pavažų ir dygliuotų vikšrų.

Mašina nulakdino mane tolyn nuo nusileidimo aikštelės, už nugaros beribėje žiemos naktyje liko signalinės ugnys ir mano kovinis karteris, kontūrais primenantis kinžalą.

Dantyti vikšrai už mūsų kėlė suledėjusio sniego sūkurėlius. Žibintai apšvietė nedidelį baltą plotelį, apsuptą neperžvelgiama tamsos siena. Kabiną, kurioje važiavau kartu su Lores Viben ir trimis saugotojais, apšvietė tik gintariniai valdymo skydo atšvaitai. Šildytuvai, įmontuoti į odines sėdynes, pūtė šiltą, paplėkusį orą.

Saugotojas perdavė Viben informacinę planšetę. Ji, probėgšmais žvilgtelėjusi į ją, padavė man. Susigriebiau, kad mano šalmo antveidis vis dar nuleistas. Pakėliau jį ir pradėjau raustis po kišenės, ieškodamas akinių.

Viben šypsodamasi ištraukė juos iš savo prigludusio kombinezono kišenės. Aš dėkingai linktelėjau, užsitupdžiau juos ant nosies ir

pradėjau skaityti.

Kai ledmobilis sustojo, ekrane kaip tik mirgėjo paskutinis puslapis.

- Procesiumas Du-Dvylika, - paskelbė vienas saugotojas.

Vėl nuleidę antveidžius išlipome iš mašinos.

Mus supančioje tamsoje sukosi lediniai dribsniai, ledmobilio žibintų šviesoje žibėdami kaip brangakmeniai. Žinojau, kad manęs laukia kaulus stingdantis šaltis. Bet, pasigailėk manęs Imperatoriau, kad nebetektų pajusti to dar kartą. Šaltis kandžiojo, degino, pipirais svilino liežuvį. Kiekvienas kūno sąnarėlis girgždėjo protestuodamas.

Lyg kūnas ir sąmonė pamažu akmenėtų.

Procesiumas Du-Dvylika buvo hibernacinis mauzoliejus vakariniame didžiulės Imperijos aveniu gale. Jame buvo patalpinti dvylika tūkstančių šimtas keturiasdešimt du valdančiojo Bambos elito atstovai.

Prisiartinome prie milžiniško monumento ir ėmėme kopti juodais, apšalusiais laiptais.

Aš sustojau:

- O kur kriptų saugotojai?

- Apeina teritoriją, - nuskambėjo atsakymas.

Pažvelgiau į Viben ir palingavau galva. Jos

ranka nuslydo po kailiu pamušta mantija....